

DE HALL.

(foto A. J. M. Steinmetz)

OUD-WASSENAER

Edmondo de Amicis, de bekende Italiaansche schrijver, die een groot deel van de wereld heeft gezien en zijn indrukken in veelgelezen boeken heeft nedergelegd, noemde Madrid, Moskou en Den Haag de schoonste steden van Europa.

Wat Den Haag betreft, dat weinig monumentale gebouwen te bewonderen geeft en dat betrekkelijk slechts weinige antieke bouwwerken heeft bewaard, mag men aannemen dat de Italiaansche letterkundige, als zoovele duizenden anderen, vooral getroffen werd door de wonderschoone ligging der Hollandsche Residentie, door het natuurlijke mooi dat haar aan alle zijden omringt.

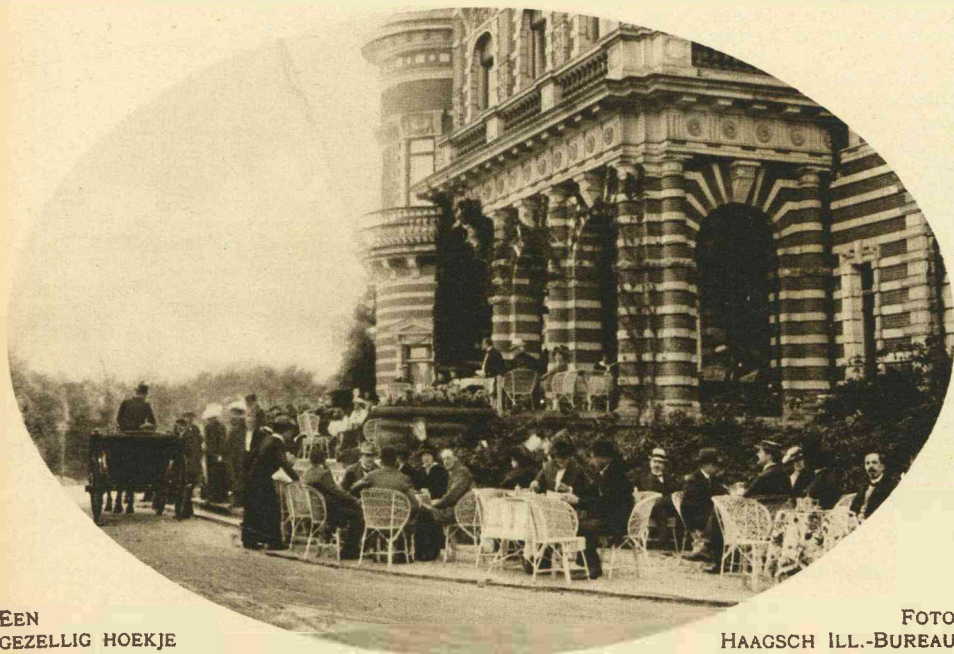
Inderdaad, weinig steden in de wereld kunnen in dit opzicht met het vorstelijk 's-Gravenhage wedijveren en dit verklaart mede, waarom de stad gelegenheid heeft gekregen zich te ontwikkelen tot het middelpunt van nationaal en internationaal geestelijk leven. Zoo is de Hollandsche residentie, ook door haar schoone omstreken, de vleiende benaming waardig, die een al te vriendelijk Fransman haar gaf, toen het Vredespaleis was tot stand gekomen, die van „capitale du monde”.

Het spreekt wel vanzelf, dat een stad, die voor een goed deel op vreemdelingenverkeer is aangewezen, te zorgen heeft dat zij aan hooge eischen

EEN DER

EETZALEN

EEN
GEZELLIG HOEKJE

FOTO
HAAGSCH ILL.-BUREAU

kan voldoen. En nu is het wel merkwaardig dat aan die hoogste eischen vooral wordt voldaan door een inrichting die buiten den eigenlijken kring Den Haag—Scheveningen is gelegen.

Wij hebben het oog op het kasteel Oud-Wassenaer, eertijds, in het laatst der vorige eeuw, het rijke zomerverblijf van wijlen den heer van der Ondermeulen, die het bouwen liet, thans een hotel waar de beste kringen uit heel de wereld elkander ontmoeten.

Een bezienswaardigheid niet alleen door al de schoonheid van het prachtige gebouw, de tuinen en het park waarin het, recht vorstelijk, gelegen is, maar bovenal een inrichting die ook hem bevredigen kan, die aan comfort, keuken en kelder hooge eischen stelt.

De Hagenaar, die zijn gasten uit den vreemde iets bijzonders wil laten zien, voert hem hierheen en de welgestelden uit de residentie en van elders, wier auto's en rijtuigen hen langs een der schoonste wegen van Europa voeren, geven elkander hier rendez-vous, vooral op het thee-uur. Wie op een schoone lente- of zomernamiddag, tusschen 4 en 6, Oud-Wassenaer bezoekt, zal het levendige, vroolijke en aantrekkelijke tooneel kunnen waarnemen, dat door een onzer foto's is vastgelegd.

Een zoo mondain tafreel, dat men zich ternauwernood in Holland wanen zou. Hier gaat het oog te gast aan de fraaie omgeving, aan de smaakvolle kleedij der thee-drinkende bezoeksters, en men vermaakt zich met de levendigheid van het bewegen in dit onvolprezen décor.